

[Per Federspiel.]

rigtigt at samle alle disse forskellige garantiordninger, altså såvel eksportkreditgarantierne som investeringsgarantierne, under det samme velprøvede organ, som vi jo har i eksportkreditrådet.

**Knud Thomsen:** Vi har fra det konservative folkepartis side ikke meget at sige ved denne anden behandling af de to lovforslag, der jo nu af tekniske grunde foreslås sammenarbejdet i et enkelt lovforslag. Vi kan tiltræde principperne i dem, og lovforslagene er jo af passende kort og for så vidt lakonisk karakter, således at der ikke er grund til at kommentere dem i detaljer.

Jeg gør opmærksom på, at eksportkreditrådet årlig udgiver en beretning, af hvilken man bl. a. kan se, hvorledes det regnskabsmæssigt stiller sig med de indgående præmier, det eventuelle overskud, og hvorledes den fond, der efterhånden byggedes op på basis af dollarpræmieringspengene, forøges gennem denne indtægt. Jeg går ud fra, at en lignende ordning vil blive etableret under det garantiinstitut, der nu agtes etableret, idet det jo er tanken, at der skal betales en risikopræmie, som skal indgå i en garantifond, som i dette tilfælde jo sådan set må starte fra nul.

Når jeg beder om, at det må blive ordnet således, at man kan følge denne udvikling, skyldes det naturligvis, at man på et givet tidspunkt må begynde overvejelser med hensyn til præmiens størrelse kontra størrelsen af den fond, der er bygget op. Jeg går ud fra, at det må findes i den beretning, som styrelsen ifølge de øvrige lovbestemmelser årligt skal afgive til rådet, og det ville jeg gerne om udenrigsministeren kunne bekræfte.

**Else-Merete Ross:** Som det fremgår af betænkningen, kan mit parti tilslutte sig lovforslagene.

Ved første behandling sagde jeg, at jeg havde foretrukket, at hjælpen til Indien blev givet i form af en særlig bevilling som tekstanmærkning til finansloven. Da hjælpen til Indien hastede, var det mest praktisk at yde hjælpen ved at bruge af de midler, som i forvejen efter loven står til udenrigsministerens rådighed, og lade det ske ved at udvide § 7 med et nyt formål,

hvertil rådighedsbeløbet kan anvendes. Jeg bøjer mig for det praktiske i denne løsning, men er stadig af den formening, at det, når denne lov tages op til revision, ville være ønskeligt at give den en anden udformning og måske også et andet navn, så den angav en ramme for hele u-landsarbejdet og blev mere tjenlig som en elastisk støtte til u-landene efter skiftende behov.

Jeg vil benytte lejligheden til at sige, at jeg med beklagelse har set, at befolkningen ifølge en gallupundersøgelse skulle være mindre indstillet nu end i 1960 på, at Danmark nåede op på at yde 1 pct. af nationalproduktet eller blot betydelig større midler end for tiden på u-landsarbejdet. Hvis denne gallupundersøgelse havde koncentreret sig om at undersøge indstillingen hos unge her i landet, tror jeg bestemt, den var nået til et andet resultat. Så vidt jeg ved, har ungdomsorganisationer af alle partifarver udtalt sig til fordel for en større dansk hjælp og indsats. Nu er det ikke, fordi jeg tror, man skal tillægge gallupundersøgelser alt for stor betydning, men på den anden side påvirker de jo i mange tilfælde opinionen her i landet, selv om de resultater, de kommer til, ikke er rigtige. Når man nu på trods af al oplysning i TV, radio, aviser, tidsskrifter og på utallige oplysende møder landet over får et resultat som det, der foreligger efter gallupundersøgelsen, kan man jo enten tvivle på, at undersøgelsen virkelig har været repræsentativ, at spørgsmålene har været formuleret på en måde, så de virkelig er blevet forstået, eller man kan tage resultatet for gode varer og så spørge sig selv, hvad man skal gøre fremover. Hvad skal vi gøre for at vinde forståelse for, at hjælpen til u-landene er et af de alvorligste, men også vanskeligste spørgsmål, vi står over for? Gives der ikke nok oplysninger fra u-landsstyrelsens side? Jeg så et blad påstå, at styrelsen omgav sine projekter med for stor hemmelighedsfuldhed, som om det var militære projekter, og at større åbenhed om projekterne ville fremme forståelsen i befolkningen. Nu er jeg måske ikke den bedste til at bedømme, hvorvidt disse projekter holdes lidt for hemmelighedsfulde, da jeg selv som medlem af u-landsrådet får oplysninger om nye u-landsprojekter. Jeg er overbevist om, at